

CESTOU KRÁLŮ

Jak by to asi dopadlo dneska? Jakkak by asi pochodila Svatá rodina u dveří našich příbytků v této době? Obávám se, že nemáme příliš důvodů si myslet, že nějak lépe. Pravda, máme výhodu jisté – byť zprostředkované – historické zkušenosti, takže nám ve světle těchto informací přijde celkem absurdní, že bychom zrovna tyto věhlasné návštěvníky zahnali od svého prahu. Z opačného úhlu pohledu se však musíme zeptat: „A poznali bychom je vůbec?“ Vždyť všude se teď potloukají různé podezřelé existence a člověk přeci není nikdy dost opatrný. A beztak si pro tyhle případy vydržujeme různé zaopatřovací instituce – tak ať se tedy starají. A poutníkům v kritické situaci zase nezbude, než se uchýlit třeba do ruin petrovického záměčku nebo ještě spíše někam co nejdál za hranice města. O to hůře, že dnes už tu nemáme skoro žádné stáje, o jeskyních nemluvě.

A kdesi tam v hluboké noci znovu Bůh uspořádá ten velkolepý narozeninový mejdan se všemi těmi úžasnými světelnými efekty a neodolatelnými zpěvy nebeských kůrů. A zase jen pro pár narychlo pozvaných pastýřů nebo jiných podobných „socek“. A „vyvolený“ národ včetně svých tzv. elit to i tentokrát spokojeně zaspí.

Až potud by se mohlo zdát, že více či méně dobře situovaný našinec nemá v dějinách mnoho šancí podílet se na klíčových spásonosných událostech. Ale naštěstí tu máme ještě tu druhou dějovou linii. Tu diametrálně odlišnou skupinu dalších přímých účastníků této nejradostnější události. A je už celkem jedno, jestli je nazýváme králi, mudrci, mágy, či kdo ví, jak ještě jinak. Stejně tak vůbec nezáleží na tom, jestli byli dva, tři, nebo jich bylo deset. V každém případě se jednalo o spíše zámožnější a vzdělané osoby, které ovšem svůj betlémský zážitek rozhodně nezískaly zadarmo. Nejen, že museli léta poctivě studovat astronomii i další obory a získané informace důkladně kombinovat a správně vyhodnocovat. Ale především se museli v daném okamžiku jasně rozhodnout, s nemalým rizikem dát k dispozici svůj čas, své pohodlí, své prostředky i své postavení a vydat se na dalekou a namáhavou cestu. A to všechno jako reprezentanti politicky, nábožensky i kulturně značně odlišného světa.

Jaká je v tom úžasná naděje, že Hospodin ve své dobrotě nikomu – žádné skupině lidstva – neopomenul poskytnout šanci zúčastnit se této radostné události a mít podíl na Jeho spáse.

Prosme tedy, aby nám též bylo dopřáno nepropásnout tu správnou chvíli vydat se na cestu.

Na cestu Králů.

M.Nedoma

redakční okénko

Ještě že je ta vánoční doba zase tak dlouhá. A ještě že nejsme nějaká civilní tiskovina – u té by asi „vánoční“ číslo v tuto dobu bylo nemyslitelné (ostatně tzv. vánoce ve většině běžných českých médií končí nejpozději na Štědrý den). Nám však liturgický rok dopřává vánoční dobu mnohem velkorysejší a tak snad první výtisky tohoto čísla si ještě v našem kostele stihnou poslechnout „Narodil se Kristus Pán“ (některé možná i 2x **J**). A to ještě můžeme závidět našim předkům, kteří prý vánoční čas drželi až do Hromnic (no, já vlastně také málokdy zvládnu demontovat vánoční stromek dříve). Na druhou stranu ono toto číslo (jehož „přílohu“ s výroční zprávou jste měli k dispozici už koncem listopadu na farním „Silvestru“) zase až tak moc vánoční není. Většina příspěvků se totiž zapojuje do diskuze kolem naší fary (resp. pastoračního centra), která se jako ona pověstná „červená nit“ už řadu měsíců táhne životem této farnosti. S jistou mírou nadsázky lze ale i na toto téma naroubovat vánoční symboliku. Vždyť podobně jako Svatá rodina i naše rodina farní teď bloumá zdejší Betlémem, buší na nejrůznější dveře a hledá aspoň trochu důstojnou střechu nad hlavou. A také vyhlíží nějaké ty krále, jejichž zlato i jiné vzácné dary by vyhlídky na slušný příbytek učinily poněkud reálnějšími. Teď možná nahrávám některým „minimalistům“, že ve srovnání se Svatou rodinou jsme na tom vlastně ještě dobře a že, když se Oni dokázali smířit s tím chlívem, my bychom si teprve neměli moc vyskakovat. Ale pozor! Betlémské (a i to egyptské) provizorium bylo jen dočasné. Nazaretský domek už byl jistě o poznání solidnější.

Je tedy povzbudivé, kolika lidem leží tyto problémy opravdu na srdci a cítí potřebu se k těmto věcem vyjadřovat a také se snaží dle svých sil a možností pomoci. Ještě povzbudivější je, že podle posledního výpisu z banky je na farním účtu už celkem 513 tisíc Kč. Což je i milá numerologická přesmyčka k variabilnímu symbolu našeho pastoračního centra – 153 (rybiček) **J** . Všem štedrým dárcům zde tlumočíme poděkování a nejhlubší úctu.

ÚPLNĚ BOSÁ A VYLEŽENÁ LASTURA

Minimálně ve dvou momentech se toto číslo od těch předchozích výrazně liší. Po minulé záplavě botiček jsme se (doufám úspěšně) snažili, abyste na těchto stránkách nenašli ani pantoflíček. Ani tkaničku. (Možná na některých fotografiích nějaký pedant někoho zřetelně obutého tedy objeví. **J**).

Většina dosavadních čísel Lastury byla tzv. vysezená popř. vychozená (to když hodiny bloumám po bytě a hledám ztracenou inspiraci). Díky chorobě, která mě sklátila v tu nejméně vhodnou dobu (už slyším rejpalý a jejich nejapné poznámky o simulantech a „pánské rýmičce“), je tohle číslo naprosto poctivě

vyležené a doslova vypocené. A to je taky hlavní důvod, proč s ním na světlo Boží vylézáme až na samém konci vánoční doby.

TICHÉ JUBILEUM

Ve vší tichosti se Lastura dožila tří let (až jsem se sám podivil, že už je to tak dlouho) a dospěla ke kulatému číslu 20 (včetně „nultého“ jich však bylo vlastně 21). Po odečtení útlých volebních speciálů nám to vychází na 6 čísel ročně a tedy průměrnou dvouměsíční periodicitu. Na časopis – notabene farní – to není zase tak špatný výkon, ale mohlo by to být určitě lepší a i jako prevenci proti podobným komplikacím, popsáným v předchozím odstavci, je třeba zase o něco vážněji uvažovat o nějaké té transfúzi nové tvůrčí krve. A tak teď znovu vyzývám všechny (včetně těch, kteří naše farní řady rozšířili třeba poměrně nedávno), kdo mají aspoň občas nějaké tvořivé nutkání, aby o sobě dali vědět. A podrobněji se lastuřím radostem i strastem budeme věnovat zase někdy příště.

Mirek N.

O VÍKENDU VE VOTICÍCH V ČASE ADVENTNÍM

Od září se na faře schází společenství biřmovanců, katechumena a těch, kteří už biřmování byli a chtějí obnovit svůj duchovní život. Na naší duchovní cestě nám pomáhají otec František a Renata Černá. A protože nám čas při středečních setkáních vždycky rychle uteče, strávili jsme společný víkend na faře ve Voticích, abychom se lépe poznali, trochu více se sžili.

Vyjeli jsme po páteční mikulášské besídce, kdy se ze sv. Mikuláše stal opět náš katechumen Tomáš. Čert si nikoho z nás neodnesl, a tak jsme v tomto seskupení dorazili do Votic:

o. František, Magda a Tomáš Síbkovi, Kristýnka Plačková, Jirka Fischer, Martin Miňovský. Renata Černá a Luboš Fischer za námi přijeli v sobotu v podvečer. Dva z naší skupinky se nemohli

zúčastnit. V sobotu dopoledne jsme s o. Františkem rozjímali úryvek z listu sv. Jakuba a společně o něm diskutovali. Po duchovním ztišení jsme vyjeli na výlet, na horu Blaník. Na Malém Blaníku jsme navštívili starobyrou kapli sv. Maří Magdalény, která je již zříceninou, zazpívali si *Laudate Dominum, omnes gentes...* Spekulovali jsme, kde asi bývala poustevna, jak se traduje, nebo si představovali blanické rytíře z pověsti. Zkrátka, *genius loci*, duch místa zde

působil silně. A po vynikajícím obědě „U Matoušků“ v Kondraci jsme vystoupili také na Velký Blaník, zdolali něco kolem sta schodů rozhledny s výhledem na malebnou krajinu s vesničkami v údolích jako na dlani. Tady se s námi o. František rozloučil, aby stihl sloužit mši sv. v Petrovicích.

Na faře nás již čekali Renata a Luboš a večer si s námi zazpíval a popovídal místní pan farář o. Jan Böhm, což bylo moc zajímavé a podnětné vyprávění. V neděli jsme vycházeli na mši svatou do votického kostela sv. Václava, když v tu chvíli se na farní dvůr vřítel takový autobus-karavan, ve kterém pan farář objíždí okolní vesnice a který slouží i jako zpovědnice či místnost ke scházení, není-li možnost jinde. Myslím, že „pojízdná kaplička“ nás všechny zaujala **J**.

Po mši sv jsme si uvařili oběd a pro deštivé počasí jsme zůstali na faře, popovídali, poklidili a zase jeli zpátky...

Hledám slova, která by vystihla i to „dění“, které není vždycky viditelné. Uvědomila jsem si, jak jsou všichni (nejen) ve své podstatě krásní a jak je obohacující s nimi být. Bylo mi tam prostě moc dobře; atmosféra svobody a důvěry, kdy člověk zatouží vycházet ze sebe sama, i když mi v tom může bránit moje povaha. *Ex-sisto* – z lat. vycházím, vynořuji se, vystupuji, je nejen etymologickým základem slova existence, ale snad i jeho hlubším významem. Pootevřít závory vlastní uzavřenosti a vstoupit do setkávání. Jako celý advent oslovuje tichou, skrytou nadějí, blízcím se světélkem betlémským, jehož naplněním je setkání s křehkým Ježíšem, tak i druhý adventní víkend ve Voticích byl pro mě milou zkušeností o Božím přicházení k nám.

Tohohle svatouška bychom měli odněkud znát...

Počkej, já ti toho pavoučka nadeženu!

Martina Trnková

NAŠE FARNÍ STRÁNKY MAJÍ OD LISTOPADU NOVOU ADRESU:

<http://farnost.petrovice.org>

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST
u kostela sv. Jakuba Staršího
PRAHA - PETROVICE

Subscribe to feed

[domů](#) [setkávání](#) [kostel](#) [Lastura](#) [pastorační rada](#) [kontakt](#)

OVINKY

Vítejte na nové adrese

V únoru 2008 jsme spustili první verzi farních webových stránek. Protože jsem nabyl pocit, že se stránky staly nedílnou součástí a potřebou života farnosti, navrhl jsem, že by si zasloužily důstojnější umístění. Nápad byl přijat, a tak do nového liturgického roku jsme vstoupili s novou adresou, kterou si jistě budete lépe pamatovat: farnost.petrovice.org

Udělal jsem nějaké drobné kosmetické grafické úpravy, ale jinak zůstáváme věrni původnímu duchu starých stránek. Věřím, že budete i nadále spokojeni. A pokud byste měli nějaké nápady na změny či vylepšení, neváhejte se ozvat na email: farnost.petrovice@gmail.com

Tomáš Síbek, správce webu

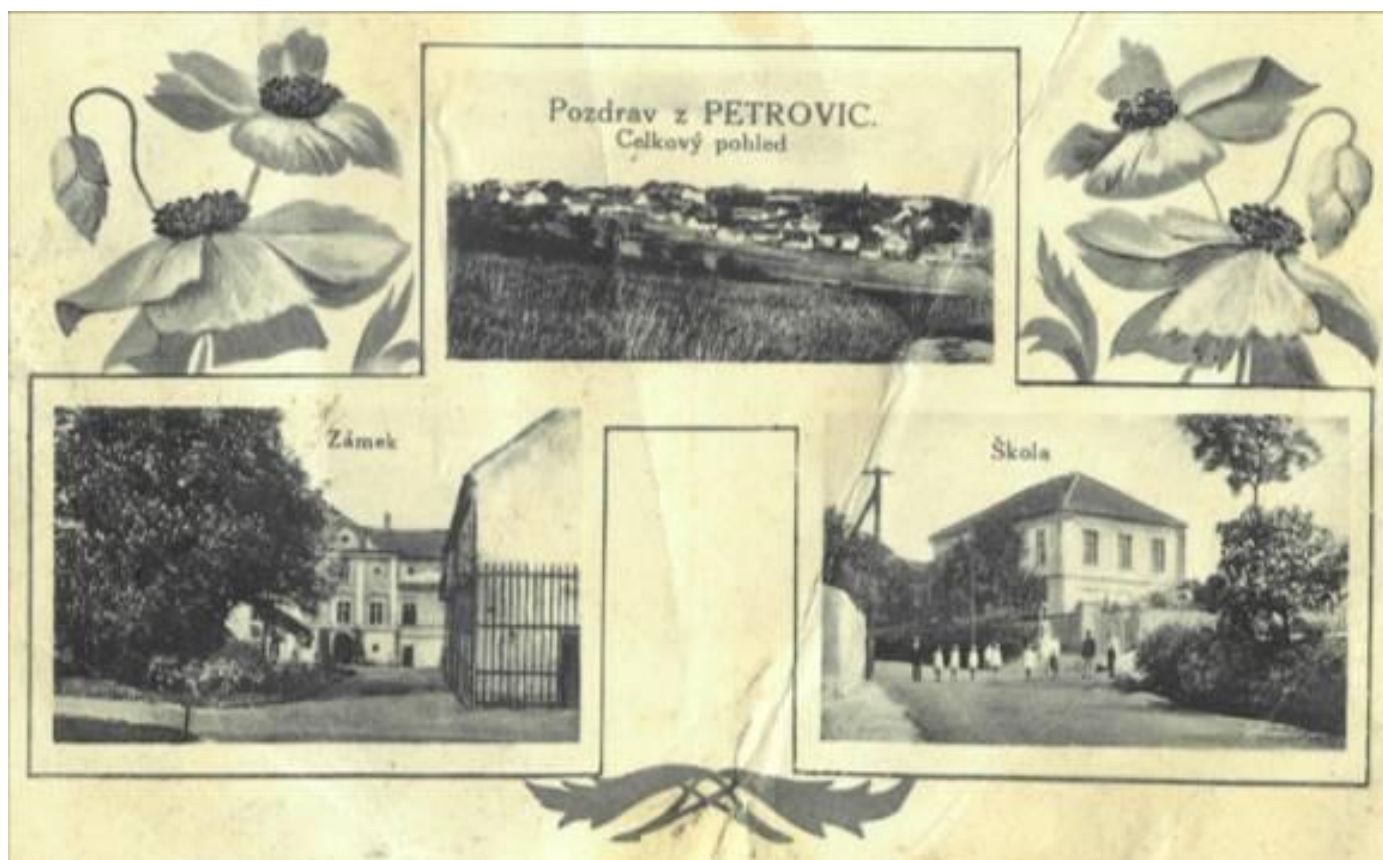
Poznámka redakce: Tomáš ve své skromnosti zapomněl na jednu podstatnou okolnost. Totiž, že veškeré náklady spojené s provozem webu zasponzoroval jako dárek pro farnost.

MALÉ OHLÉDNUTÍ ZA HISTORIÍ PETROVIC.

I když vůbec netuším, jak se to přihodilo, ocitnul jsem se mezi pamětníky. A tak jsem se rozhodl pro naši Lasturu napsat pár řádek – vzpomínek petrovického rodáka, ale také vyjádřit svůj názor na jednu událost, která se teprve připravuje. Moje historické vzpomínky sahají až ke konci 2. světové války. V roce 1945 už mě bylo pět let a pamatuji se jak na vojska generála L. Svobody – „svobodovce“, kteří u nás v kuchyni vařili na sporáku velký hrnec červené polévky, ale i na jejich koňské potahy, na zajaté německé vojáky a hlavně na vojáky ruské – tankisty, kteří parkovali na dnešní Edisonce a měli z nás děti velkou legraci. O letech komunistického režimu a rozevlátých rudých praporech na 1. máje se nebudu příliš zmiňovat. Ostatně každý starší farník tuto dobu prožil. Jen snad, že moji rodiče prožili toto údobí českých dějin čestně. Můj

tatínek, který pracoval jako sládek ve Smíchovském akciovém pivovaru, měl v úmyslu zprovoznit dodnes pod kostelem stojící pivovar, ale přišlo znárodnění, takže k realizaci tohoto úmyslu nedošlo. Jen pro zajímavost, pivo se zde přestalo vařit v roce 1932 a bylo to pivo černé.

Ve starých Petrovicích existovala ještě řada objektů, na které si pamatuji a rád na ně vzpomínám dodnes, ale bohužel už jsou minulostí. Základní škola v dnešní Edisonově ulici, do které jsem chodil od 1. třídy obecné, už je přestavěná a historickou hodnotu nemá žádnou. Před vchodem do školy stával

kamenný podstavec s ukřižovaným Kristem. V sokolovně, ze které se po rekonstrukci zachovala jen část, se odehrávalo veškeré kulturní, sportovní a společenské dění obce. Hrál se zde divadlo a to jak pro velké, tak i pro malé, pořádaly se koncerty pěvců ND, několik plesů za rok a samozřejmě sokolská cvičení. Před místním hřbitovem stával na podstavci další kovový kříž s Kristem. Socha sv. Jana Nepomuckého, stávající naproti dnešní restauraci Višňovka, byla zničena a použita do zásypu při stavbě vodovodu. Byla velmi masivní a jako děti jsme po ní dokonce i lezli. Přežila mnoho pokolení, protože dle kroniky byla postavena v roce 1723. Pár kroků od „sv. Jána“ se dochoval památník obětem 1. a 2. světové války, ale málokdo se u něho už zastaví kromě každoročních vzpomínkových akcí, které pořádá obec Petrovice.

Na parcele rodinného domku v horní části Dieselovy ulice stávala také typická středočeská barokní kaplička. V těsné blízkosti dodnes vlastní církev část pozemku.

Pozdně barokní zámeček a přilehlé hospodářské budovy je neuvěřitelná kauza a zároveň smutné svědectví o tom, jak člověk se svými zákony také může nakládat s takovým bohatstvím.

Domek č. p. 17, který dnes používáme jako faru, má rovněž bohatou historii. Původní ovčárna má dodnes zachované středověké sklepní prostory. Já už si pamatuji domek v dnešní podobě za předposledního majitele – petrovického sedláka pana Antonína Vodičky, který zde hospodařil. Jako potahu nevyužíval koně, ale pár volů – César byl jeho nejmilejší. Domek má pozdější přístavbu, která sloužila jako stodola, špejchar a chlévy. Pan A.Vodička byl bezdětný a po jeho smrti zakoupili domek manželé Deylovi jako náhradu za zabrané pozemky v Počernicích u Prahy. Na paní Deylovou, která později zůstala sama, si pamatuji dobře. I na její drobné hospodářské zvířectvo. Když zemřela, byl domek opět na prodej. Nasazená vysoká prodejní cena v té době odradila některé zájemce, ale na druhé straně pomohla naší církvi k jeho zakoupení. Myslím, že Boží Prozřetelnost to zařídila.

Fara musí sloužit svému účelu a odpovídat nárokům dnešní doby a dnešní společnosti. Adaptace a rekonstrukce celého tohoto objektu je tedy nevyhnutelná. Nemohu se však smířit s tím, že dle připravovaného projektu přijede jednoho dne buldozer a že tento skoro poslední skanzen v Petrovicích zboří. Myslím tím především původní domek. Domek s původní štítovou střechou, malými typickými okny, nízkými stropy a s nádherným vnitřním trámovím. Domek, který je svědectvím toho, v čem a jak žili lidé před námi. Není to opravdu škoda pro nás i budoucí generace?

Bohumil Průcha

TAK CO S TOUTO FAROU?

Vážení a milí, bratři a sestry,
v poslední době asi nejen mně zní v hlavě jedna otázka: „Tak co s touto farou?“

Jsme s (novo)manželem ve Vaší farnosti nováčky... líbí se nám s Vámi: nádherný kostelík, otec František, bohoslužby, ze kterých si člověk odnáší skutečné duchovní občerstvení, vstřícní lidé, osobnosti mezi Vámi - jedna vedle druhé. A protože můžu trochu srovnávat, tak v Petrovicích překvapí i pospolitost a chuť trávit čas společně. I když Vám samotným se to tak možná nezdá, pohled zvenčí praví, že jste tím docela výjimeční.

A zase je tady ta otázka: „Tak co s touto farou?“ Myslím, že každý, kdo občas zajde na modlitební setkání nebo jen na kafe při agapé, vidí, že fara je to útulná, starobylá, ale že je, jak bych tak řekla, útulná až moc, prostě nedostačuje. A teď ruku na srdce, kolik z Vás se agapé neúčastní třeba jen kvůli své skromnosti a

jde domů s myšlenkou, že tam radši nebude překážet. Není to škoda? Nebylo by lepší využít celého potenciálu naší komunity?

Kdo z Vás zná lepší trávení času než aktivní sdílení práce i radosti s ostatními? Co je lepšího než napnout sílu k nějaké společné věci? To zní sice trochu komunisticky, ale pozor!!! Ke společné Boží věci. K věci, která má smysl pro celé společenství věřících. Máte chuť se scházet? Poznávat nové lidi z vlastní farnosti a zvat návštěvy, které pro nás můžou být inspirací, povzbuzením, posilou i radostí? Máte chuť strávit večer raději povídáním se salesiány, poslechem přednášky nebo koncertu, spíš než koukáním na televizi? Já právě ano. Moc bych si přála, aby se vzedmula malá vlnka chuti k takovému společnému životu. Vnímáte li farnost jako společenství bratří a sester, tedy rodinu, jistě Vás nemusím dále přesvědčovat. Z celého srdce bych si přála, abychom se stali důvěrně blízkými lidmi, kteří spolu skutečně sdílí své životy, svoje radosti, práci pro Pána, svoje starosti a bolesti. Staňme se rodinou, kde se budeme moci spolehnout jeden na druhého a opřít se o sebe navzájem. Jen tak může být křesťanství křesťanstvím a ne jen duchovním vyžitím na neděle. Pojdme žít jako rodina. Pojdme tedy společně postavit rodinný dům, kde na nás bude čekat zázemí a teplo rodinného krbu. Velký obývací – každý v něm má svoje oblíbené místečko, kde se zavrtá do sedačky a sleduje dění kolem sebe. Může do něj aktivně zasahovat, může jen tak nasávat atmosféru toho, že zrovna tuhle akci pořádá někdo jiný. A klidně může i praskat dříví v krbu, mně by se to teda líbilo. Sny? Nereálné plány? Moc romantiky? Proč? Jaké si to uděláme, takové to budeme mít. Kdo to bude platit? Kde na to vezmeme peníze? Tak nad touto otázkou si musíme sednout, stejně jako nad tím, jestli to bude s krbem :-)

Přináším svůj nápad do mlýna. Jen ještě jedno malé doporučení dopředu, než budete číst dál, tak se nadechněte, pomalu..., pomalu vydechněte. Udělejte si pohodlí a pokud možno se pomodlete, tak jak to dělám i já, když přemýšlím nad tím, „co s tou farou“. Překovejte svou kritiku v kreativitu, rybníček stojaté vody nechte řádně prokysličit novou informací. Nechte ho probublat, ale rozhodně nezačněte pění...

Už od srpna, kdy jsem začala intenzivně přemýšlet o nové faře, mne potkávalo podezřelé množství „náhod“. O stavebnictví se zajímám asi tolik jako o složení minerálů na Neptunu. Bydlíme v paneláku a mám svých starostí nad hlavu na to, abych začala lovit nějaké informace o možnostech ve stavění baráků. Nicméně mi začaly cvrknat do nosu právě informace z této branže.

Pasivní domy. Ať zvedne ruku ten, komu to něco říká. Asi Vás nebude mnoho. Nízkoenergetické domy, to už zní alespoň odvoditelně, asi něco, co šetří energii, že? Trefa! Nevím, nakolik jste ekologicky uvědomělí. Člověk

nemusí být kdovíjaký radikál, aby v rámci každodenního života dělal něco dobrého pro životní prostředí. A za sebe si myslím, že pokud se snažíme chovat slušně v mezilidských vztazích, měli bychom tuto úctu přenášet i do vztahů k ostatnímu nám svěřenému stvoření. Také proto mě napadlo, že by bylo docela hezké pojmout stavbu fary jako ekologickou výzvu, jejíž sdělení má potenciál oslovit nejen křesťany.

Asi se ptáte, jaký byl můj myšlenkový pochod. Pasivní dům, to je dům, který může klidně vypadat jako kterýkoli jiný, může být krásný, moderní, dřevěný, s placatou střechou, stejně jako se sedlovou střechou, prostě podle vkusu. Umí ale něco víc než obyčejný dům – důmyslným způsobem šetřit teplo (roční spotřeba tepla nepřesahuje 15 kWh/m²). Nechci a nebudu Vás tady zatěžovat podrobnostmi. Ty si určitě jste schopní nastudovat sami. Na internetu najdete všechno, co byste rádi věděli. Svůj článek píšu hlavně kvůli tomu, že mám potřebu říct, že faru potřebujeme, že mnozí z nás po ní opravdu toužíme a tento nápad mi připadá jako jedna z cest, jak toho dosáhnout. Jak? Proč

zrovna tento nápad? Určitě namítáte, že takový dům bude stát velké peníze. Máte i nemáte pravdu. Jak uvažuji:

Zjistila jsem si, že stavba pasivního nebo nízkoenergetického domu stojí asi o 10-20% více než běžná stavba. Navýšení ceny je dané použitím kvalitních materiálů a technologií, které tvoří systém důmyslné tepelné izolace a výměníku vzduchu (tzv. rekuperační jednotky).

Neustále mi hučí v hlavě i to, že by se tím poměrně dobře vyřešily náklady do budoucna. Vytápět dům není nic levného a když seškrtneme tyto náklady na minimum, tak ubude finanční zátěž spojená s hrazením tepla (když Pán Bůh dá, pro celé další generace).

Je to ekologické a co já vím, tak i náš papež Benedikt XVI. nás nabádá k přemýšlení o přírodě a o našem zasahování do ní. Líbí se mi i článek našeho otce Františka („Křesťanství a ekologie?“ – k přečtení na [Vira.cz](http://vira.cz) – použijte adresu <http://tinyurl.com/66b4vp>, popř. http://vira.cz/index1.php?sel_id=425)

Na takto „zajímavou“ stavbu se dají určitě sehnat peníze lépe a rychleji než na normální faru. Rodinných domů už se tak postavily mraky, ale neziskový sektor toto kouzlo teprve objevuje a tudíž je to dobrá příležitost,

jak zviditelnit náš plán vystavět farní domácnost. Myslím, že zejména mladí křesťané si uvědomují potřebu takových projektů a budou štědrými dárci. Snad bychom se trefili i do nějakého grantu. Navíc s pomocí Boží jde všechno **J** (*co On chce – teologická pozn. red. J*)

Je to skvělá příležitost, jak upoutat pozornost uvědomělých nevěřících, jak šířit evangelium i svými skutky. Udělat malé, ale centrum, které přitáhne nejen svým programem, ale i svou formou. Spojit příjemné s užitečným. Když to беру podle svých „nevěřících“, hledajících kamarádů, tak návštěva takového prostoru je jistě atraktivním argumentem, proč se „táhnout“ až do Petrovic... a tam na takové lidi můžeme čekat my, jako spolupracující společenství, které nejlepším možným způsobem může svědčit o své víře. **J**

To je pár bodů, které jsou pro mne osobně argumenty, proč může být takový odvážný projekt náležitě požehnaný. Tedy pokud se za takové požehnání budeme upřímně modlit a modlit se za odpověď na naše otázky ohledně našeho společenství, financí, nápadů, plánů. Nechci, aby forma převážila nad obsahem. A z nové „klasické“ fary budu mít jistě stejnou radost jako s fary pasivní, snažím se jen nastínit jednu z cest, která by mohla vést k dobrému cíli.

Magda Síbková

Vážení farníci,

v prosinci 2008 jsem byla o. Františkem přizvána spolu s panem Ing. Obrátilem do ekonomické rady farnosti Petrovice.

V pondělí 15.12.2008 jsme se sešli na faře, abychom si ujasnili další kroky a priority v projektu pracovně nazvaném Pastorační centrum farnosti.

O nutnosti existence tohoto centra jsme všichni rozhodli již v dotazníkovém průzkumu v roce 2005 a od této doby probíhají diskuse, jednání, shánění finančních prostředků a další přípravné práce a projekty.

Je nám všem jasné, že pokud toto centrum hodláme postavit, i přes obrovskou štedrost arcidiecéze bude nezbytné, abychom my všichni farníci se na tomto projektu společně svými příspěvky podíleli.

Příslloví „bez práce nejsou koláče“ si dovoluji přeformulovat na heslo „bez pravidelných příspěvků farníků nebude Pastorační centrum farnosti“.

Na našem posledním farním Silvestru o. František zmiňoval připravovaný dotazníkový průzkum, který se bude týkat právě ochoty přispívat na náš společný projekt.

Při nejdražší variantě, tj. vykalkulované z finančně nejpesimističtějších předpokladů (investice 9 miliónů Kč: stavba sálu pro 40 sedících osob, nákup louky kolem fary za 1 mil., bez příjmu z projednávaného prodeje event. pronájmu pozemku pod trafostanicí, bez sponzorských darů a dalších reálných příjmů, které se v současné době rýsují, vychází - při odhadovaném počtu 100 platících jednotek (farník, rodina), - **maximální průměrný týdenní příspěvek** na veškeré náklady farnosti ve výši **80 Kč**.

Mnozí z nás už v současnosti dáváme více, někdo dává méně, každý ať si, prosím, spočítá sám, zda-li do budoucna (15 let) je to pro něj únosné a přijatelné.

Toto je opravdu maximální výše příspěvku při té nejpesimističtější variantě, možný je i výsledek nižší.

V současné době probíhají jednání s Městskou částí Praha Petrovice, společností PRE a dalšími institucemi a v tuto chvíli neumíme detailně vyčíslit vložené investice farnosti, slíbené sponzorské dary a další příjmy.

Proto jsme se na Ekonomické radě dohodli, že bude lépe odložit dotazníkový průzkum na jaro 2009, až budou některé investice vyjasněny a my Vám budeme schopni sdělit již konkrétnější čísla a spolu s pastorační radou farnosti předložit jasný a srozumitelný dotazník.

Tento dotazníkový průzkum bude důležitý, abychom mohli z jeho výsledků dále rozhodnout jak velký projekt je naše farnost schopna zrealizovat.

Doufám, že se mi podařilo alespoň trochu srozumitelně shrnout dosavadní průběh našeho velkého společného nelehkého úkolu, a to vybudovat v naší farnosti místo k setkávání a rozjímání, duchovního a kulturního růstu pro nás a naše příští generace.

Jsem přesvědčena, že s Boží pomocí a Vaší pomocí tohoto cíle ku spokojenosti všech dosáhneme.

Renáta Šimková, o. František a další členové ERF a PRF

Tak tento článek už není o naší farní budově **J**. Lastura totiž byla poctěna věnováním autorského výtisku třetího dílu tetralogie Dům na skále s podtitulem Církev vězněná, který se soustřeďuje na procesy v 50. letech a je výmluvným svědectvím o životě za mřížemi těch, kteří se za nimi ocitli z ideových důvodů. Přináší informace o různých formách vězeňského apoštolátu, o kněžských izolacích, o riskantních mších, o tajných křtech, o teologických studiích, o novi-

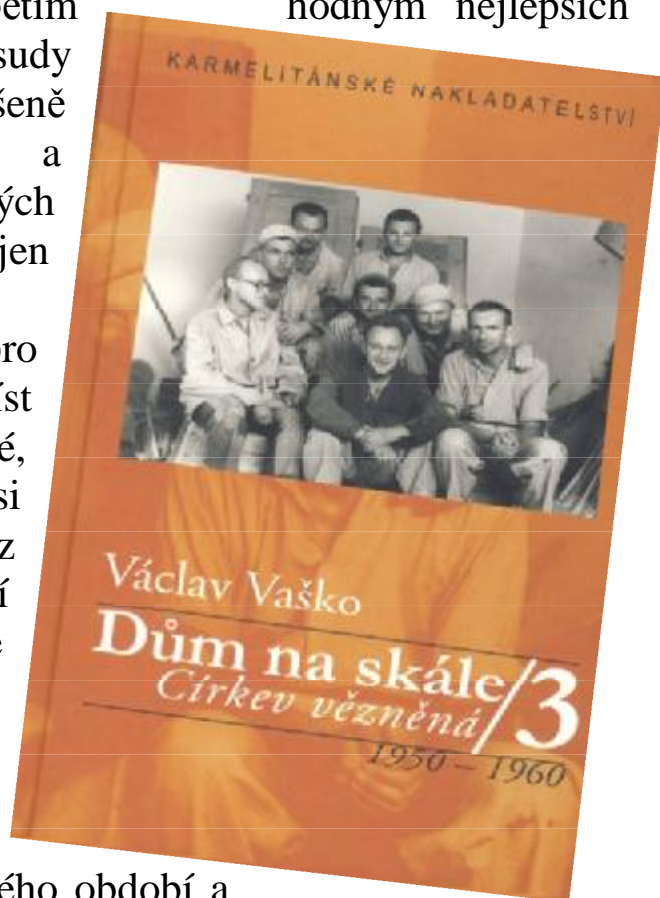
ciátech a kněžských svěceních, o leopoldovských, mírovských a pardubických „univerzitách“, o vězeňských samizdatech, ale především o Božích milostech, které dávaly muklům víc než jen sílu přežít.

Stejně jako všechny ostatní knížky Václava Vaško i tato významně přispívá k tomu, aby se na tyto naše novodobé vyznavače a často i mučedníky nezapomnělo. Církev už čtyřem z nich vzdala poctu. Papež Jan Pavel II. prohlásil za blahoslavené řeckokatolické biskupy Pavla Gojdiče a Vasila Hopka, redemptoristu Metoda Dominika Trčku a sestru Kongregace Svatého Kříže Zdenku Cecílii Schelingovou.

Nikdy bych nevěřil, že někdy budu takto hltat faktografickou literaturu. Ale to už se mi vlastně stalo i u předchozích knížek od pana V. Vaško. Přesto, že všechny uváděné děje jsou popisovány systematicky a důsledně s až pedantickou pečlivostí zkušeného kronikáře, jste při četbě přidržování všudypřítomným dobrodružstvím i napětím detektivek. Často jsem se přistihnul, jak osudy některých hrdinů docela vzrušeně spoluprožívám. Jaké uspokojení a zadostiučinění mi přinášely pasáže, ve kterých přesilu svých protivníků (byť třeba jen nakrátko) nějak převezli.

Knížka je dle mého určena nejen pro zájemce o tuto oblast historie, ale přečíst bychom si ji určitě měli všichni. Lidé, jejichž osudy v ní můžeme sledovat, si rozhodně zaslouží, aby se jejich odkaz nikdy nevytratil z našich pamětí. A lze z ní čerpat i hojnou míru povzbuzení, co vše lze překonat s pravou vírou.

Děkujeme panu Vaško nejen za věnovanou knížku, ale především za všechno to nesmírné úsilí, které věnoval (a nadále věnuje) zmapování tohoto složitého období a uchoval nám tak stovky příkladných životů jako poklad, na kterém můžeme dále stavět. Vytrvalost, rozsah a kvalitu jeho díla si nelze vysvětlit jinak, než že je výrazně podporována a žehnána i shůry.

MN (s použitím oficiální anotace knihy)

Zájemci o uvedenou knihu si ji mohou půjčit od redakce nebo ve farní knihovně. Nabízíme i možnost zakoupení s 10%-ní slevou – objednávky redakce Lastury ráda zprostředkuje.

Petrovice – Kudowa Zdrój *zase jinak*

Tentokrát se jednalo o setkání takřikajíc na nejvyšší úrovni – o. Romuald s o. Františkem pomohli zprostředkovat setkání starostky MČ Praha-Petrovice JUDr. Olgy Hromasové s purkmistrem (burmistrzem) města Kudowa Zdrój Czesławem Kręcichwostem. A další sblížení obou obcí lze očekávat.

O. František k tomu dodává: Kromě mne se tohoto setkání za českou stranu spolu s paní starostkou zúčastnili také místostarosta pan ing. Petr Říha a členka zastupitelstva MČ paní Novotná. Za polskou stranu se kromě o. Romualda a jeho "farního týmu" zúčastnili i spolupracovníci pana purkmistra. Prošli jsme všemi patry radnice a zastavili se ve všech kancelářích, porovnávali funkci městské samosprávy u nás a v Polsku a obdivovali, že tam leccos umí. A také jsme viděli, kolik pracovníků radnice se hrdě hlásí k tomu, že jsou Romualdovými farníky.

O. Romuald se opět ukázal jako dokonalý hostitel, zprostředkovatel a režisér, který ovšem nastudoval scénář, tak jak jej napsal Pán Bůh.

Byl to silný zážitek. Na tom jsme se postupně shodli jak s otcem Romualdem, tak i s českou "delegací". Jeli jsme spolu do Polska navázat partnerství s městem Kudowa Zdrój a přitom se otevřely nové cesty komunikace i mezi námi v Praze-Petrovicích.

(foto převzato z Petrovického zpravodaje 5/2008)

SLOVÍČKO PRO RODIČE

Vážení a milí rodiče,

Měli jsme radost, že jste přihlásili své děti na náboženství. A my se opravdu snažíme připravovat hodiny tak, aby se dětem hodiny náboženské výchovy líbily. Děti však chodí stále méně, a to nás velice mrzí. Jednotlivé hodiny totiž na sebe navazují, a pokud dítě často chybí, ztrácí souvislosti.

Předávat víru dětem je jistě především Váš úkol. My se jen snažíme Vám nabídnout dle svých možností alespoň trochu odbornou pomoc. Důležité je předávání nauky. Ale pro děti je také důležité zažít a zakusit společenství s ostatními vrstevníky, setkávání s knězem, prostředí, kde se setkávají, zapojení do života farnosti... Pro děti je též důležité poznání, že mají kamarády stejného věku, kteří jsou také věřící. Snadněji pak přijímají víru a ve svém životě pak s vírou pokračují. Ve škole se s věřícími spolužáky většinou neseťkají.

Víme, že máte mnoho povinností a že je třeba pro Vás časově i jinak náročné přivést a odvést své děti. Snad to ale za to stojí... Děti navštěvují různé kroužky – jistě to má význam pro jejich život. Ale význam „jen“ pro život tu na zemi a to ještě „jen“ pro určitou dobu. Najít vztah k Bohu, naučit se milovat Boha a ostatní lidi, stát se tím správným člověkem – to bude důležité pro tento život na zemi, ale i dále – vždy – pro život věčný. Prosíme, uvažte, co je pro Vaše děti nejdůležitější. My Vám chceme opravdu pomáhat.

Náboženství míváme ve středu od 16.30 hodin a pro starší děti (od dvanácti let) bývá v úterý jednou za 14 dnů na faře společenství.

katechetky a kněz farnosti Praha – Petrovice (zpracovala Ing.Smělá)

*Ještě nám zbylo trochu **místečka na pár momentek z našeho setkání 23.11.2008, které přineslo hned několik příjemných novinek:***

**FARNÍ
SILVEST
2008**

foto: J.Němcová

*... **novou moderátorskou hvězdu** - pana Šimka, další skvělou kapelu kolem Ondry Musila (její fenomenální houslista se nám bohužel na foto nevešel) a zdá se, že i naší **novopečené pastorační asistentce Renatě Černé** bylo „U Čouků“ dobře...*

!!! POZOR !!!

Mimořádná soutěž Lastury pokračuje...

Většinou se prodlužuje trvání velmi úspěšných projektů. Ne tak naše soutěž. Tu prodlužujeme naopak pro totální nezáměr v původně vymezeném termínu **J**. Vy, kteří jste navštívili farní Silvestr, už víte o co jde. Vy ostatní si budete muset buď pozorně prohlédnout „poutní“ nástěnky vzadu v kostele a nebo dohledat minulé číslo Lastury (resp. jeho přílohu). Lze ji samozřejmě také stáhnout z našich webových stránek.

Víc vám tady už o tom vykládat nemohu, protože jsem něco slíbil na str. 3 v druhé části redakčního okénka **J**.

MN

redakční zadní vrátka

(aneb když Okénko nestačí)

***Redakce Lastury přeje všem svým čtenářům
(i těm, kteří se jí radši vyhýbají **J**)
pozitivní postoj kездеjšímu světu
(navzdory všem krizím globálním i těm zcela intimním)
a hojnost Božího požehnání do roku 2009.***

LASTURA, č.20/2009, pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost u kostela sv.Jakuba Staršího,
Edisonova 17, 109 00 Praha 10 – Petrovice, web: <http://farnost.petrovice.org>

Bankovní spojení: Poštovní spořitelna, č.ú. 188731509/0300. Fond na farní centrum: var.symbol 153.

Kontakt na duchovního správce: tel: 222956361, GSM: 776252251, prevrat@volny.cz

Kontakt na redakci: lastura@email.cz. Uzávěrka dalšího čísla: 15.2.2009.

Redakční rada tohoto čísla: P.M.F.Převrátíl, M.Nedoma.

Poděkování všem přispěvatelům a Mgr.Jiřímu Vonešovi za poskytnutí grafiky sv.Jakuba.

Náklady na výrobu jednoho výtisku: 10,- Kč

Třináctka je možná pro někoho číslo trochu problematické, ale kvůli tomu přeci letošní výročí nevynecháme. Zvláště když se i tentokrát můžeme v útulném sále restaurace U Čouků těšit na nejrůznější radovánky a hlavně na milé hosty. A to opět včetně o. Romualda – letos snad i s několika jeho farníky. Jako důkaz přetiskujeme jeho zdravici:

FRANCISZKU! **W**ITAJ!

BA DŹ **P**OZDROWIONY!

Jesteśmy w oktawie Bożego Narodzenia! Niech "chwala Pańska zewsząd Cię otacza" jak pasterzy w betlejemską noc! Tego samego życzę wszystkim petrowickim Parafianom!

17.01.2009 przyjedziemy!

Będzie nas przynajmniej 10 osób. Bardzo sobie cenię "13", bo to:

1) *Pan Jezus pośrodku 12 Apostołów! Tam, gdzie Jezus pośrodku, tam miłość wzajemna i zgoda!!!*

2) *Matka Boża Fatimska! Czyż może być piękniejsza cyfra?*

Bardzo Cię serdecznie pozdrawiam! Romuald

Tak vida – i tu ošidnou třináctku lze patřičně ideově opentlit. Takže neváhejte a bez ohledu na počasí přijďte 17.ledna k Čoukům „pobejt“.

13. NAROZENINY PETROVICKÉ FARNOSTI

oslavíme

v sobotu 17.ledna 2009

dopoledne:

od 10.00 hod. slavnostní mši svatou v našem kostele sv. Jakuba Staršího,

s P. Romualdem Brudnowskim a dalšími kněžími, kteří působili v této farnosti

odpoledne:

od 14.00 hod. program v sále restaurace

U Čouků v Horních Měcholupech, s hudbou, předtančením, dětskou vánoční hrou, promítáním, zábavnými programy pro děti i ostatní, tombolou a dalšími pořady

Pro zájemce je možnost oběda v salonku restaurace

POZOR !!!! TENTOKRÁT HNED DVOJÍ !!!!

Po zkušenostech z předchozích let, kdy často leckterý tatík rozpačitě v dlaních žmoulal „roztomilou“ barbínku, zatímco jeho školce sotva odrostlá ratolest vesele poskakovala po sále s vyhranou lahví šampusu, se vracíme k dřívější praxi jedné tomboly pro dospělé a druhé pro děti. Věříme, že obě hojně obohatíte svými hodnotnými příspěvky. Patronát nad tombolou má opět pan F.Šika se svým týmem.

PETROVICKÝ FARNÍ KALENDÁŘ LEDEN – DUBEN 2009

LITURGICKÉ MEZIDOBÍ

- 15.1., čtvrtek, 16.00 **setkání společenství starších**
- 17.1., sobota–oslava **13.narozenin farnosti** - 10.00 mše sv.,
- 14.00 program U Čouků
- 19.1., pondělí, 18.30 - **ekumenická bohoslužba** ve sboru Českobratrské církve evangelické v Uhříněvsi – v rámci Týdne modliteb za jednotu křesťanů
- 23.1., mimořádně **4.pátek v měsíci**, po mši sv. setkání – s křesťanským literárním historikem doc.PhDr. Jaroslavem Medem,CSc.,přednášejícím na FF a KTF UK
- 19.2., čtvrtek, 16.00 **setkání společenství starších**
- 20.2., **3.pátek**, po mši sv. setkání s přednáškou na téma: **Doprovázení nemocných**

POSTNÍ A VELIKONOČNÍ DOBA

Každý pátek v postní době: křížová cesta od 17.15 hod.

- 25.2., **Popeleční středa**, 18.30 mše sv. s udílením **popelce**
- 15.3., 3.neděle postní, **předvelikonoční agapé**, spolu s katechumenem a biřmovanci
- 19.3., čtvrtek, **slavnost sv.Josefa**, 16.00 **setkání společenství starších**
- 20.3., **3.pátek**, po mši sv. setkání s přednáškou na téma: „**Rozvod“ po katolicku?**
- 21.3., sobota, 15.30 **zpovědní odpoledne** s možností přijetí svátosti smíření u více zpovědníků, 18.00 mše sv. a při ní udělování **svátosti pomazání nemocných** (pro předem přihlášené, 17.45 společná příprava)
- 25.3., středa, **slavnost Zvěstování Páně**, 18.30 mše sv.
- 27.3., pátek – po mši sv. setkání a předvelikonoční **příprava ministrantů**
- 4.4. - sobota - od 8.30 v kostele, na faře a v okolí **postní úklidová brigáda**
- 5.4. - **Květná neděle**, mše sv. 9.00 i 10.30 s **žehnáním ratolestí**,
- 1.4. - středa - při hodině náboženské výchovy příležitost ke **svátosti smíření pro děti**

9.4. - **Zelený čtvrtek** - ráno bohoslužba v katedrále, večer 18.00 mše sv.
s mytím nohou, po ní bdění v Getsemane

10.4. - **Velký pátek** - 10.00 odchod na křížovou cestu s dětmi,
15.00 - křížová cesta v kostele, 18.00 velkopáteční obřady.

11.4. - **Bílá sobota** - 9.00 modlitba se čtením a přípravné obřady s katechumenem

VIGILIE - 21.00 žehnání ohně, paškálu, křestní vody a další **obřady slavnosti**
– se **křtem** katechumena, poté na faře **agapé**

12.4. - Boží hod velikonoční, **slavnost Zmrtvýchvstání**, mše sv. 9.00, 10.30
pro zájemce o poutní zájezd - ráno odjezd na slavnosti Vzkříšení na Lužici u Budyšina

- 13.4. - pondělí v oktávu velikonočním – 9.00 mše sv.
- 16.4. - čtvrtek – 16.00 **setkání společenství starších**
- 17.4. - **3. pátek** – po mši sv. program pro farníky i pro veřejnost

UPOZORNĚNÍ NA PROGRAMY V DALŠÍCH MĚSÍCÍCH

- 9.5. - sobota – **arcidiecézní pout' za povolání** na Sv. Horu
- 30.5. - sobota – 18.00 mše sv. z **vigilie** a **ekumenická modlitba za seslání Ducha sv.**
- 31.5. - neděle - **slavnost Seslání Ducha svatého**

- 7.6. - neděle – Nejsv.Trojice – při mši sv. od 10.30 **biřmování** – **o.biskup V.Malý** –
poté společná oslava celé odpoledne – **Petrovické Letnice**
- 14.6. - neděle – při mši sv. od 10.30 **první svaté přijímání** dětí
- 1.7.- 7.7. - **farní dovolená v Jiřetíně pod Jedlovou**
- asi 12.-25.7. další etapa pěší pouti do Santiago de Compostela (z Kirchweidachu v Bavorsku)

Pravidelné bohoslužby

neděle: 9.00 a 10.30 hod.

úterý, čtvrtek, pátek a sobota: 18.00 hod.

**středa: 18.30 hod., poté modlitba chvály v kostele
a od 19.45 hod. setkání společenství**

Adorace - výstav Nejsvětější svátosti

každý čtvrtek a každý 1.pátek po mši sv.,do 19.30 hod.

Příležitost k svátosti smíření - před mší svatou, při adoraci

a několikrát za rok po společné kající bohoslužbě s několika zpovědníky

Co se všechno ve farnosti děje:

- setkání starších věkem, i když mladých duchem - 3. čtvrtek v měsíci v 16.00 hod. - na faře
- každé druhé úterý od 18.45 setkání společenství teenagerů
- schůzky prezidia Mariiny legie - v úterý v 19.15 hod. na faře
- agapé - 3. neděli - neformální setkání po druhé mši sv.- na faře nebo okolo ní

Úřední hodiny na faře

pondělí	-
úterý	10.00 – 17.00
středa	-
čtvrtek	15.00 – 17.00
pátek	10.00 – 17.00

adresa: Edisonova 17, 109 00 Praha 10 – Petrovice, telefon: 222956361

duchovní správce: P. Miloš František Převrátíl, e-mail:prevrat@volny.cz, mobil: 776 252 251

pastorační asistentky: Ing.Bc.Pavλίna Čančarová, mobil: 606188704

Bc.Renata Černá, mobil: 737371721

KAM S (POVÁNOČNÍMI) NADBYTEČNÝMI KILOGRAMY ?

Každý rok to probíhá v podstatě obdobně. Slastně podléháme multikalorickému (někdo megajoulovému) svátečnímu nátlaku, aby pak hned po Novém roce vypuklo rozpačité a někdy až zděšené převažování a přeměřování a přemítání, jestli bude lepší zakrýt doma všechna zrcadla a nebo se srdnatě pustit do křížku s nějakou dietou. Vy však se svými novoročními předsevzetími nemusíte chodit nikam daleko, protože i po vánočních prázdninách pokračuje naše farní sportování v **malé tělocvičně ZŠ Praha – Petrovice** (budova **Dopplerova** dříve Bellova) – vchod branou proti sokolovně (pizzerie Gladiátor)

a to každé úterý od 18.00 do 19.30 hodin.

V sudé týdny: pokračuje volejbal (příp.další míčové hry)

nejbližší termíny tedy jsou: 20.1., 3.2., 17.2., 17.3., 31.3., 14.4., 28.4.

kontaktní osoba: Petra Havelková; havelkova.petra@gmail.com , 777 692 541

POZOR!!!! V liché týdny ZMĚNA:

Od Nového roku rušíme pro velmi nízký zájem nabídku cvičení při hudbě pro ženy. Místo toho pro liché úterky nabízíme nový experiment - tzv. volnou TANČÍRNU. Přijít může každý (páry i jednotlivci), kdo má zájem si potrénovat společenský tanec popř. chtěl by zkusit nacvičit nové prvky.

Reprodukovaný hudební doprovod bude zajištěn, stejně tak i určitá možnost odborných konzultací. Nejedná se ovšem o taneční hodiny v pravém smyslu slova, spíše půjde o jakousi taneční dílnu. Vzájemná výměna dovedností a zkušeností bude tedy nejen umožněna ale i maximálně vítána.

Protože se bude vše odehrávat v tělocvičně, musí účastníci respektovat požadavek na používání přiměřené sportovní obuvi. Na stylu oděvu nezáleží.

Začínáme 13.1.2009 (další pokračování: 27.1., 10.2., 24.2., 10.3., 24.3., 7.4., 21.4. atd.) Paralelní možnost hraní stolního tenisu trvá.

Předpokládaná (zálohová) cena je 50 Kč pro jednotlivce a 70 Kč pro pár za jednu návštěvu (1,5 hod). Finální vyúčtování bude závislé na celkové realizované účasti. Podle výsledné průměrné účasti (vztažené na celé období leden-červen) bude konečná cena úměrně upravena. Tedy budou-li více než 4 páry na hodinu, bude se zlevňovat.

Kontakt pro podrobnější informace a přihlášky:

Markéta Plečáková; market.bastet@centrum.cz ,
737 764 666 (pouze po 15.hod.)

